

Miljøministeriet
Departementet

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg

Den 10. januar 2022
Sagsnummer: 2021-1298
MIM 01-22

./.

Vedlagt fremsendes til udvalgets orientering grundnotat om Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om krav til visse råvarer og produkter associeret med afskovning og skovforarmelse, før de gøres tilgængelige på EU's indre marked eller eksporteres, samt ophævelse af forordning (EU) nr. 995/2010

Med venlig hilsen

Lea Wermelin / Henrik Hedema

Den 3. januar 2022
MIM-01-22

GRUNDNOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

om Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om krav til visse råvarer og produkter associeret med afskovning og skovforarmelse, før de gøres tilgængelige på EU's indre marked eller eksporteres, samt ophævelse af forordning (EU) nr. 995/2010

KOM (2021) 706

Resumé

Kommissionen har fremsat et forslag til forordning om krav til visse råvarer og produkter associeret med afskovning og skovforarmelse, før de gøres tilgængelige på EU's indre marked eller eksporteres, samt ophævelse af forordning (EU) nr. 995/2010 om fastsættelse af krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning ('tømmerforordningen'). Forslaget har til formål at dæmme op for EU-drevet afskovning og skovforarmelse, mindske tab af biodiversitet og nedbringe drivhusgasudledninger. Forslaget omfatter træ, soja, palmeolie, kaffe, kakao og kvæg, og stiller krav til, at disse råvarer og afledte produkter heraf ikke må gøres tilgængelige på EU's indre marked eller eksporteres fra EU, hvis de har bidraget til afskovning, skovforarmelse, ikke er produceret i overensstemmelse med lovene i oprindelseslandet og ikke er omfattet af en due diligence-erklæring. Forslaget ophæver EU's tømmerforordning, som det nye forslag i vid udstrækning bygger videre på. Væsentlige krav i tømmerforordningen indlemmes i det nye forslag. Forslaget indeholder en række forpligtelser til erhvervsdrivende om due diligence (nødvendig omhu) som skal sikre, at råvarer og produkter, der kan have bidraget til afskovning eller skovforarmelse, ikke eksporteres eller gøres tilgængelige på EU's indre marked. Forpligtelserne om nødvendig omhu til erhvervsdrivende afhænger af, hvor stor en risiko (lav, standard eller høj) der er forbundet med landet/området, der importeres fra. Derfor kan der enten være lempede eller udvidede due diligence forpligtelser for de erhvervsdrivende. Forslaget fastsætter også et minimumskontrolniveau for de kompetente myndigheder, herunder for antallet af tilsyn. Endeligt vil Kommissionen intensivere dialogen med centrale producent- og forbrugerlande, og engagere sig i det multilaterale samarbejde for at fremme afskovningsfri værdikæder, herunder for at mindske EU's globale fodaftryk. Forslaget vil potentielt have konsekvenser for lovgivning inden for miljø, fødevarer, erhverv, samt klima-, energi- og forsyningsområdet. Forslaget forventes at have statsfinansielle og erhvervsøkonomiske konsekvenser. Forslaget vil have en positiv virkning for beskyttelsesniveauet i Danmark og EU.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2021) 706 den 17. november 2021 fremlagt forslag til Europa-Parlamentet og Rådet om krav til visse råvarer og produkter associeret med afskovning og skovforarmelse, før de gøres tilgængelige på EU's indre marked eller eksporteres, samt ophævelse af forordning (EU) nr. 995/2010 (EU's tømmerforordning). Forslaget er endnu ikke modtaget i en dansk sprogudgave.

Forslaget er fremsat med hjemmel i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) artikel 192, stk. 1, og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294.

Formål og indhold

Formålet med forslaget er at dæmme op for EU-drevet afskovning og skovforarmelse, reducere tab af biodiversitet og drivhusgasudledninger relateret til EU's fodaftryk, samt understøtte bæredygtige forbrugs- og produktionsmønstre i både EU og globalt.

Forslaget har baggrund i Kommissionens meddelelse om *Intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove (juli 2019)*, og forslaget er en integreret del i EU's *Grønne Pagt* om fremme af biodiversitet og klima. Forslaget fremhæves som indsats i både *EU's Biodiversitetsstrategi 2030 (maj 2020)*, *Jord-til-bord strategien (maj 2020)* og den nye *Skovstrategi 2030 (juli 2021)*, og nævnes også i Kommissionens nye handelspolitiske strategi *En åben, bæredygtig og determineret handelspolitik (februar 2021)*. Centralt for forslaget er, at det bygger videre på erfaringer med EU's tømmerforordning, som allerede i dag sætter krav om lovlighed og due diligence-forpligtelser for træ og træbaserede varer. Forslaget ophæver EU's tømmerforordning, men viderefører de centrale krav om due diligence og minimering af risiko for ulovligt fældet træ samt krav om sporbarhed. Sammenlignet med EU's tømmerforordning, så udvider forslaget rækkevidden til at inkludere nye råvarer som soja, palmeolie, kaffe, kakao og kvæg, men tilføjer også krav om fravær af afskovning/skovforarmelse, således, at lovlighed alene ikke længere vil være tilstrækkeligt for at bringe produkterne i omsætning i EU eller eksport disse.

Forslaget omfatter råvarer og produkter, der er associeret med afskovning eller skovforarmelse, men dækker ikke omlægning af andre økosystemer, f.eks. vådområder. Med forslaget lægger Kommissionen op til at foretage den første evaluering efter to år, herunder med henblik på om forordningen skal gælde andre økosystemer eller inkludere nye råvarer og produkter. Efter fem år foretages en generel vurdering, herunder af bl.a. anvendelsen af certificeringssystemer og påvirkning af landbrugere og oprindelige folk.

Forslagets elementer kan opdeles i følgende emner:

- 1) Generelle krav
- 2) Krav til erhvervsdrivende om due diligence
- 3) Benchmarking-system og internationalt samarbejde
- 4) Registrering af importører og eksportører i en EU database
- 5) Krav og forpligtelser til de kompetente myndigheder og deres kontrol
- 6) Samarbejde mellem myndigheder og toldmyndighedernes opgaver

1) Generelle krav

Forslaget fastlægger bl.a. en række centrale definitioner, og omfatter træ, soja, palmeolie, kaffe, kakao og kvæg. Med forslaget lægges der op til, at produkter, der enten indeholder disse råvarer eller hvor råvarerne er blevet brugt i produktionen, f.eks. som foder, ikke må gøres tilgængelige på EU's indre marked, medmindre de er: 1) afskovningsfri/fri for skovforarmelse, 2) produceret i overensstemmelse

med oprindelseslandets love og regler, og 3) omfattet af en due-diligence-erklæring, som bl.a. skal indeholde en række informationer om produktionsland og geografiske koordinater for de jordområder, hvor varen er blevet produceret.

2) *Krav og forpligtelser til erhvervsdrivende om due diligence*

Forslaget stiller krav til erhvervsdrivende, som skal sikre sig, at visse råvarer og produkter som de eksporterer eller gør tilgængelige på EU's indre marked, lever op til en række krav.

I forslaget skelnes mellem 'økonomiske operatører' (operators) og 'forhandlere' (traders). 'Økonomiske operatører' er virksomheder, som placerer varer på EU's indre marked *første gang* eller eksporterer dem fra EU's indre marked. 'Forhandlere' er virksomheder, som gør varer tilgængelige på EU's indre marked, men efter at de allerede er placeret på markedet første gang. Denne sondring går igen fra EU's tømmerforordning.

Med forslaget stilles krav om, at økonomiske operatører skal udvise due diligence (nødvendig omhu) inden de placerer visse råvarer og produkter på markedet, for at sikre, at deres varer efterlever kravene i forslaget. Nødvendig omhu udvises ved at gennemgå en fastlagt due diligence-procedure, som beskrives nedenfor. Derudover skal økonomiske operatører afgive en due diligence-erklæring, før de placerer de omfattede varer på EU's indre marked eller eksporterer fra EU's indre marked. Ved at indsende en due diligence-erklæring påtager virksomhederne sig ansvaret for, at varerne overholder kravene. For de relevante råvarer og produkter, der overgår til fri omsætning eller eksport, skal der i toldangivelsen henvises til virksomhedens due diligence-erklæring. Såfremt en fysisk eller juridisk person etableret uden for EU gør omfattede råvarer eller produkter tilgængelige på EU's indre marked, betragtes den første fysiske eller juridiske person, der køber eller tager de pågældende varer i besiddelse, som økonomisk operatør i dette forslags forstand. For råvarer og produkter der stammer fra lavrisiko-lande, eller dele heraf, jævnfør forslagets benchmarking-system, gælder det, at økonomiske operatører ikke er forpligtet til at gennemføre trin to og tre af due diligence-proceduren. Dette kaldes 'forenklet due diligence'.

Med forslaget lægges der op til, at forhandlere generelt skal være underlagt lettere forpligtelser end økonomiske operatører, da varerne allerede er placeret på markedet. I forslaget lægges der op til at skelne mellem store forhandlere og små- og mellemstore virksomheder (SMV'er). Forhandlere, som er SMV'er, skal indsamle oplysninger om deres leverandører og kunder, gemme oplysningerne i fem år, og skal ved forespørgsel kunne give kompetente myndigheder adgang til denne information. Store forhandlere, som ikke er SMV'er, er derimod underlagt de samme forpligtelser som økonomiske operatører. Store forhandlere skal således også afgive en due diligence-erklæring og dermed påtage sig ansvar for de pågældende varers kravoverholdelse. Det betyder også, at store forhandlere er underlagt samme due diligence-procedure som økonomiske operatører.

Due diligence-procedure

Due diligence-proceduren beskriver de forpligtelser, som økonomiske operatører samt store forhandlere er underlagt. Proceduren er opdelt i tre trin og kendes som 'udvidet due diligence':

i. Indsamling af information:

Først og fremmest skal økonomiske operatører og store forhandlere indsamle relevant information, herunder oplysninger om produktionslandet, leverandører og kunder, sporbarhed; geografisk koordinater om, hvor de pågældende varer er produceret/vokset/høstet, dokumentation for, at de pågældende varer er produceret afskovningsfrit og i overensstemmelse med lovgivningen i produktionslandet mv.

ii. *Risikovurdering:*

På baggrund af den indsamlede information skal virksomhederne foretage en vurdering af, hvorvidt der er en risiko for, at de pågældende råvarer og produkter ikke overholder kravene i forslaget. Såfremt virksomheder ikke kan påvise, at risikoen for uoverensstemmelse med kravene er ubetydelig, må de hverken placere de pågældende råvarer eller produkter på det indre marked eller eksportere dem. Risikovurderingen skal bl.a. lægge særlig vægt på produktionslandets risikoprofil, forekomsten af afskovning i produktionslandet, pålideligheden og validiteten af den indsamlede information, kompleksiteten af den pågældende forsyningskæde og supplerende oplysninger om overholdelse af dette forslag, som kan omfatte oplysninger leveret af certificering eller andre tredjepartsverificerede ordninger.

iii. *Risikoreduktion*

Den tredje del af den interne due diligence-procedure omhandler reduktion og håndtering af de identificerede risici, som skal sikres ved, at økonomiske operatører samt store forhandlere skal have relevante politikker, kontroller og procedurer på plads. Det indebærer bl.a. risikostyringsmodeller, rapportering, registerføring samt interne kontroller. Derudover gælder det for økonomiske operatører, som ikke er SMV'er, at de skal udnævne en ansvarlig for håndhævelse af regulering på ledelsesniveau, samt indføre en uafhængig revisionsfunktion til at kontrollere de ovennævnte politikker, kontroller og procedurer.

3) *Benchmarking-system og internationalt samarbejde*

Med forslaget introduceres et benchmarking-system for lande, hvor Kommissionen vil vurdere risikoen for, at lande eller dele heraf producerer råvarer og produkter, som ikke er afskovningsfri. Hvert land kan blive tildelt et af tre mulige risikoniveauer: lav, standard eller høj. Som udgangspunkt er alle lande tildelt en standard risikoniveau, og vil herefter blive vurderet ud fra en række kriterier, herunder bl.a. hastigheden af afskovning og skovforarmelse, hastigheden af udvidelsen af landbrugsjord til de omfattede råvarer, national og sub-national lovgivning mm. Tildelingen af risiko afgør, hvorvidt europæiske virksomheder skal udvise forenklet eller udvidet due diligence ved import. En offentliggørelse af en evt. liste over lande, der enten udgør en lav eller høj risiko, vil blive vedtaget som en gennemførelsesretsakt.

Som en del af forslaget vil Kommissionen samarbejde og indgå i partnerskaber med produktionslande, som er omfattet af forslaget, for at adressere afskovning og skovforarmelse i fællesskab. Sådanne partnerskaber vil have fokus på en række emner såsom bevarelse, bæredygtig brug af skove, omstilling til bæredygtige produktionssystemer og andet. Det fremhæves, at partnerskaberne skal involvere en bred række af aktører, herunder civilsamfund, oprindelige folk, lokalsamfund og den private sektor, herunder småbønder og SMV'er.

4) *Registrering af importører og eksportører i en EU database*

Med forslaget lægger Kommissionen op til at etablere et informationssystem, der skal registrere alle virksomheder omfattet af due diligence-kravet i en central EU database. Due diligence-erklæringerne skal kunne tilgås af kompetente myndigheder, økonomiske operatører og forhandlere, alt efter deres respektive forpligtelser. Formålet med informationssystemet er at fremme samarbejdet mellem erhvervsdrivende, Kommissionen og de kompetente myndigheder, herunder toldmyndigheder. Derudover skal den bredere offentlighed have adgang til data i en anonymiseret form.

5) *Krav og forpligtelser til de kompetente myndigheder og deres kontrol*

Forslaget fastlægger en række krav og forpligtelser til de kompetente myndigheder, herunder fastlæggelse af et minimumskontrolniveau. Forslaget baserer sig på erfaringer med EU's tømmerforordning, hvor der bl.a. har været udfordringer med uensartet håndhævelse blandt medlemslande. Kommissionen lægger op til, at medlemslandene skal sikre sig, at myndighederne har de nødvendige ressourcer til at foretage inspektioner og tilsyn. De relevante myndigheder skal foretage risikobaseret virksomhedskontrol, bl.a. baseret på Kommissionens informationssystem og agere hurtigt, såfremt der importeres eller eksporteres varer og produkter, der kan udgøre en høj risiko. Myndighederne skal bl.a. kontrollere, om de økonomiske operatører og forhandlere har et velfungerende due diligence-system, herunder om der eksisterer risikovurderings- og håndteringsprocedurer. Forordningen åbner mulighed for, at der opkræves gebyr for opfølgende tilsyn i tilfælde af brud på reglerne, for udtagning af prøver og analyser mv. hos de erhvervsdrivende.

Forslaget indfører også et minimumskontrolniveau i medlemslandene. Der lægges op til, at de kompetente myndigheder skal kontrollere min. 5 pct. af alle økonomiske operatører for hver råvare (træ, soja, palmeolie, kaffe, kakao og kvæg) samt min. 5 pct. af volumen for hver råvare. Dette minimumskontrolniveau er gældende for både råvarer og produkter, der gøres tilgængelige på EU's indre marked samt for eksportformål. For råvarer og produkter, der kan udgøre en høj risiko, dvs. hvis de importeres fra et højrisiko-område, vil der være krav til udvidede inspektioner, og her foreslår Kommissionen, at andelen af inspektioner skal være 15 pct. for økonomiske operatører for hver råvare samt 15 pct. af volumen for hver råvare. Endvidere lægger Kommissionen op til at fastlægge kvalitative mindstekrav for sanktioner, som medlemslandene skal implementere, bl.a. i forhold til størrelsen af bøder, beslaglæggelse af de pågældende råvarer eller produkter, beslaglæggelse af indtægter fra handel vedrørende de pågældende råvarer eller produkter og midlertidig udelukkelse fra offentlige udbudsprocesser.

Endelig lægger Kommissionen op til et øget samarbejde blandt de kompetente myndigheder, herunder deling af informationer om økonomiske operatører, forhandlere, og due diligence-erklæringer for at styrke håndhævelsen af forslaget. Forslaget pålægger også myndigheder at notificere øvrige medlemslande samt Kommissionen i tilfælde af brud på forordningen, hvor flere lande kan være berørt.

6) Samarbejde mellem myndigheder og toldmyndighedernes opgaver

Forslaget fastsætter en række procedurer for varer og produkter, der eksporteres eller gøres tilgængelige på EU's indre marked. Forslaget lægger op til et øget samarbejde blandt myndigheder, herunder med toldmyndighederne, og dette skal ske bl.a. via deling af informationer i det fælles informationssystem "Register"/database samt opkobling til toldsystemet *EU Single Window Environment for Customs* (som er under udarbejdelse). De kompetente myndigheder har ansvaret for den overordnede håndhævelse af forslaget, mens toldmyndigheder skal kontrollere, at de relevante produkter har den nødvendige tolddokumentation, herunder en due diligence-erklæring, før de kan gøres tilgængelige på EU's indre marked eller eksporteres. Dette betyder også, at toldmyndighederne har mulighed for at tilbageholde varer og produkter, såfremt der ligger en vurdering fra de relevante myndigheder om dette i det fælles informationssystem.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

I oktober 2020 vedtog Europa-Parlamentet en resolution, der opfordrer Kommissionen til at fremsætte retsakter, der adresserer EU-drevet afskovning. Resolutionen indeholder bl.a. en lang række anbefalinger til indhold i forslaget, herunder inklusion af øvrige økosystemer og fokus på menneskerettigheder mv.

Europa-Parlamentets Miljøudvalg havde den 18. november 2021 en meningsudveksling med EU's miljøkommissær om det nye forslag. Medlemmerne i Miljøudvalget bød forslaget velkommen og så det som et stort skridt i den rigtige retning, men med behov for forbedringer.

Nærhedsprincippet

Kommissionens forslag omhandler minimering af EU-drevet afskovning og skovforarmelse, der både er relateret til EU's indre marked og international handel. Forslaget omhandler en række centrale miljøproblemer, herunder afskovning og skovforarmelse, men også bekæmpelse af tab af biodiversitet samt klimaforandringer. Forslaget fastsætter krav til varer på både EU's indre marked, men også for varer, der eksporteres fra EU.

Regeringen er enig i Kommissionens betragtninger, herunder at fælles regler på EU-plan er nødvendige for at adressere EU's fodaftryk i forhold til afskovning og skovforarmelse i tredjelande på en koordineret og harmoniseret måde med fælles standarder og ens vilkår for virksomheder. Derfor vurderes det, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Gældende dansk ret

Gældende dansk regulering om bekæmpelse af ulovlig skovhugst er baseret på EU's tømmerforordning nr. 995/2010 af 20. oktober 2010 og forordningen om FLEGT-licenser (Forest, Law Enforcement, Governance and Trade) nr. 2173/2005 af 20. december 2005. Administrationen af disse forordninger er fastsat i Lov nr. 1225 af 18. december 2012 om administration af Den Europæiske Unions forordninger om handel med træ og træprodukter med henblik på bekæmpelse af handel med ulovligt fældet træ, og bekendtgørelse nr. 849 af 27. juni 2016 om handel med træ og træprodukter med henblik på bekæmpelse af handel med ulovligt fældet træ.

Konsekvenser

Generelt om konsekvensvurderingerne bemærkes, at der er tale om foreløbige vurderinger. Folketinget vil senere blive oplyst om regeringens mere konsoliderede vurderinger af forslagets konsekvenser.

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Forslaget vil potentielt have lovgivningsmæssige konsekvenser for lovgivning inden for miljø, fødevarer, erhverv samt klima-, energi- og forsyningsområdet. En vedtagelse af forslaget kan medføre behov for tilpasning af dansk lovgivning, herunder bl.a. for den danske administration af EU's tømmerforordning samt FLEGT.

Økonomiske konsekvenser

Forslaget forventes at have statsfinansielle og erhvervsøkonomiske konsekvenser. Der er iværksat et arbejde med henblik på at kunne fremlægge en vurdering af forslagets statsfinansielle, erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser. Når dette arbejde er tilvejebragt, vil Folketinget blive orienteret herom.

Beskyttelsesniveauet og andre konsekvenser

Forslaget vil have en positiv virkning for beskyttelsesniveauet i Danmark og EU.

Høring

Sagen har været i høring i EU Miljøspecialudvalget, § 2-udvalget (landbrug) samt Det Rådgivende Fødevareudvalgs EU-underudvalg.

Greenpeace Danmark byder overordnet Kommissionens forslag velkomment. Hertil fremhæver Greenpeace elementer, som man finder, at Danmark bør støtte: Det som Greenpeace kalder skov- og økosystemrisikoråvarer (FERC) og deres afledte produkter skal opfylde en nul-afskovningsstandard, der sikrer, at de ikke er forbundet med nogen form for afskovning eller skovforarmelse, hverken lovlig eller ulovlig. Etablering af en produktbaseret due diligence-forpligtelse, som omfatter et krav om fuld sporbarhed baseret på geolokalisering af produktionsstedet, samt forpligtelse til at indsende en due diligence-erklæring. Ingen undtagelser fra due diligence for certificerede produkter, og operatører, der bruger certificering. Due diligence-forpligtelsen gælder for alle operatører uanset deres størrelse, omsætning eller handelsvolumen, uden nogen undtagelser.

Greenpeace fremhæver behovet for at sikre større ambition i forslaget og understreger følgende: Forordningen bør udvides til også at omfatte andre økosystemer end skove (f.eks. græssavanner, tørveområder og vådområder). Råvarer og produkter bør ikke alene være i overensstemmelse med nationale love, de bør også respektere menneskerettigheder i henhold til international lov. Forordningen bør som minimum kræve, at operatører sikrer respekten for sædvaneret og andre legitime landrettigheder, særligt ved at kræve frit, forudgående og informeret samtykke fra oprindelige folk og andre samfundsgrupper. Forordningen bør inkludere målrettede regler for at forhindre finanssektoren i at finansiere ødelæggelse af skove og økosystemer og krænkelse af menneskerettighederne, herunder krav om at finansielle institutioner foretager passende due diligence i deres finansieringsbeslutninger. Forslagets liste over relevante produkter skal udvides til at omfatte gummi, majs og andre husdyr end kvæg (f.eks. fjerkræ og svin) samt alle afledte produkter, herunder en bestemmelse, der sikrer, at alle produkter, der indeholder, er blevet fodret med eller er blevet fremstillet ved hjælp af relevante råvarer, er inkluderet i forordningens anvendelsesområde. Greenpeace fremhæver den globalt udbredte afskovning og skovforarmelse og finder i den forbindelse ikke, at det er hensigtsmæssigt, at der oprettes en liste over "lavrisiko-lande", hvorfra råvarer og produkter kan placeres på EU's marked uden due diligence. Forordningen bør indeholde klare og fyldestgørende skovrelaterede definitioner, der er i overensstemmelse med forordningens målsætninger om at støtte biodiversiteten og beskytte klimaet. Særligt finder Greenpeace, at definitionerne bør anerkende naturskoves biodiversitetsværdi, og klart sondre mellem naturskove, beplantede skove og plantageskove.

Endelig fremhæver Greenpeace en række punkter, som man finder kræver opmærksomhed: Greenpeace finder, at Kommissionens valg af skæringsdato bør fastsættes et godt stykke før 2020 for at forhindre accept af skovrydning, der er sket tidligere. Med henblik på at sikre gennemsigtighed og rapporteringsforpligtelser bør operatørers og forhandleres, såvel som de kompetente myndigheders, aktiviteter være underlagt offentlig kontrol. Forordningen bør præcisere, at afhjælpende foranstaltninger ikke kan træde i stedet for sanktioner, og der bør oprettes et register over operatører, der ikke overholder kravene. Loven bør gøre det klart, at parter, der har lidt skade som følge af overtrædelser af dens bestemmelser, skal have adgang til passende klagemuligheder ved nationale domstole. Greenpeace fremhæver i den forbindelse oprindelige folk og lokalsamfund, hvis jordrettigheder er blevet krænkede af producenter af råvarer og produkter, men også importører, som overholder loven og hvis markedsposition bliver uretfærdigt påvirket af konkurrenter, der bryder due diligence-kravene.

Verdens Skove finder, at Danmark bør stille sig positiv over for, hvad man kalder en anti-afskovningslov. Verdens Skove mener i forlængelse heraf, at Danmark bør arbejde for, at Kommissionens forslag styrkes

på en række områder. Især anbefaler man, at Danmark arbejder for følgende fire områder: 1. Definitionerne i forordningen skal styrkes, så skov ikke kan omfatte plantage. Afskovning skal indeholde al menneskelig aktivitet, der medfører fjernelse af skov, og skovforringelse bør omfatte al degradering af naturlig skov. I forlængelse heraf fremhæver Verdens Skove, at skovforringelse bør vurderes ud fra skovens helhed og trivsel inkl. biodiversitetens status. 2. Alle varer med risiko for afskovning skal medtages inklusive gummi og majs. I forlængelse heraf fremhæver Verdens Skove, at Danmark bør støtte Kommissionens forslag om, at afledte produkter inklusiv de produkter, der er afledt via foder, forbliver dækkede. Danmark bør endvidere arbejde for, at afledte produkter ikke dækkes på varekodeniveau, men på et overordnet niveau, i forhold til om de indeholder råvarer med risiko for afskovning eller ej. 3. Alle typer økosystemer skal dækkes, ikke kun skov. 4. Menneskerettigheder, især oprindelig folks rettigheder, skal inkluderes. Samtidig bør Danmark arbejde for, at klagemulighederne styrkes for oprindelige folk og lokalsamfund i producentlandene.

Foruden disse fire områder fremhæver Verdens Skove, at Danmark bør arbejde for, at både import og eksport forbliver reflekteret i forordningen samt at det tydeligere bør fremgå, at både lovlig og ulovlig afskovning skal være dækket heraf. Endvidere bør Danmark arbejde for, at de nuværende sanktionsmuligheder ikke udvandes, og at muligheden for strafferetligt ansvar medtages. Danmark bør også stå fast på, at certificeringer ikke kan erstatte nødvendig omhu, og at de ikke bør tillægges mere vægt, end hvad Verdens Skove finder er tilfældet i forslaget. Dernæst bør Danmark arbejde for, at forordningen gøres mere transparent med bedre muligheder for offentligheden for at følge med i forordningens overholdelse bl.a. med indførelsen af et register over virksomheder, der ikke overholder loven. Danmark bør arbejde for, at alle typer virksomheder bliver dækkede, herunder også finanssektoren og SMV'er, der er forhandlere. I forhold til forslagens oplæg til skæringsdato i 2020 finder Verdens Skove, at Danmark bør arbejde for at sikre en tidligere skæringsdato, der i Verdens Skoves opfattelse bedre flugter med nuværende lovgivning og certificeringer. Danmark bør opfordre Kommissionen til at lave en konsekvensanalyse af de forskellige muligheder for skæringsdato. Derudover understreger Verdens Skove, at Danmark bør støtte op om forslagens initiativer vedrørende samarbejde med tredjelande og være med til at sikre, at civilsamfundet og oprindelige folk forbliver en del af processen. Samtidig bør Danmark arbejde for, at disse samarbejder også kommer til at omhandle bevaring af andre økosystemer. Danmark bør arbejde for, at disse partnerskaber bliver baseret på erfaringer fra FLEGT. Endelige fremhæver Verdens Skove, at Danmark bør arbejde for, at lande ikke rangeres, men at der kræves den samme grad af nødvendig omhu, uanset hvilket land virksomhederne importerer fra, herunder med henblik på at sikre mod hvad Verdens Skove påpeger som risiko for hhv. hvidvaskning af varer, fejlrantering af lande og skævvridning, der diskriminerer de fattigste lande.

Dansk Skovforening finder det positivt, at der med forslaget tages et vigtigt skridt mod bekæmpelse af afskovning og skovforarmelse. Man finder det positivt, at der sættes fokus på, at konvertering af skov ikke kun skyldes træ, men også landbrugsproduktion.

Dansk Skovforening finder det væsentligt, at forordningen bliver operationel, og det er vigtigt med klare definitioner særligt af 'afskovningsfrie' og 'skovforarmelse', desuden i forhold til hvad der i forslaget kaldes "agricultural plantations" og betydningen for dyrkning af juletræer (som man antager falder under denne definition). Dansk Skovforening finder yderligere, at forordningen kan være svær at forstå for de virksomheder, der bliver omfattet af kravene. Dansk Skovforening finder, at definitionen af 'forest degradation' (skovforarmelse) er for uspecifik i forhold til geografisk skala, og efterspørger, at Danmark anmoder Kommissionen om at klarlægge dette, da definitionen vil have stor betydning for de virksomheder, der skal efterleve kravet. Endvidere henviser Dansk Skovforening til Forest Europe's definition af bæredygtig skovdrift. Dansk Skovforening mener, at det er tvetydigt, hvorvidt bæredygtig skovdrift er

omfattet af forordningen, samt hvad der kvalificerer en produktion som værende bæredygtig. Dansk Skovforening mener ikke, at due diligence-erklæringen og informationssystemet vil skabe bedre håndhævelse af reglerne eller skabe en reel forbedring for skovene, men blot flytte myndighedernes fokus til dokumentkontrol. Dansk Skovforening ser derfor gerne, at der gennemføres en analyse af kravene om due diligence-erklæringen. Dansk Skovforening finder det væsentligt, at den kompetente myndighed besidder skovbrugskompetencer i forhold til at vurdere, om kravene i forordningen er efterlevet. Endvidere efterspørges der klarhed om Kommissionens benchmarking-system, herunder hvordan landevurderingerne gennemføres, og om EU-medlemsstater bliver vurderet. Slutteligt gør Dansk Skovforening opmærksom på, at de finder formuleringen af 'sustained concern' mangelfuld, og finder det væsentligt, at skovejernes retssikkerhed beskrives og sikres i forslaget.

92-gruppen ser forslaget som et vigtigt skridt i den rigtige retning i kampen mod afskovning. 92-gruppen mener, at Kommissionens forslag skaber et godt udgangspunkt for, at EU og virksomheder tager ansvar. 92-gruppen finder, at Danmark bør sikre, at forslaget ikke udvandes i den videre forhandlingsproces.

92-gruppen oplister en række elementer, som de mener, at Danmark bør arbejde for: At alle naturtyper omfattes straks fra forordningens ikrafttrædelse. Beskyttelse af alle vigtige økosystemer nu, både af hensyn til klimaet og i at stoppe tabet af biodiversitet. At den kommende lovgivning specifikt kommer til at stille krav om overholdelse af menneskerettigheder og oprindelige folks rettigheder ifølge internationale FN-beslutninger. At alle definitionerne i Kommissionens udspil bliver så konkret defineret, at de ikke kan misforstås, og samtidig stadig er målbare. Forordningen bør ifølge 92-gruppen benytte de definitioner, der anvendes i Accountability Framework Initiative, og biodiversitet bør inddrages mere i alle definitioner. At (udover naturligtvis ulovlig afskovning) lovlig afskovning tydeligt omfattes af forordningen. At alle varer med risiko for afskovning, bliver dækket inklusive gummi, majs og animalske produkter. Derudover bør Danmark støtte Kommissionens forslag om, at afledte produkter er inkluderet samt at afledte produkter ikke dækkes på varekodeniveau, men på et overordnet niveau i forhold til om de indeholder råvarer med risiko for afskovning eller ej. At certificeringer ikke kan erstatte nødvendig omhu, og at certificeringer ikke tillægges mere vægt, end hvad 92-gruppen finder er tilfældet i forslaget. At finansielle institutioner også bliver dækket af den nye EU-lov, ligesom 92-gruppen finder, at alle virksomheder bør omfattes, også SMV'er. At der indgår afskrækkende sanktioner og passende klagemuligheder overfor virksomheder, der ikke overholder forordningen. At både import og eksport forbliver i forordningen. Støtte til initiativerne vedrørende samarbejde med tredjelande samt at sikre, at civilsamfundet og oprindelige folk forbliver en del af processen, og at samarbejdet også kommer til at omhandle bevaring af andre økosystemer, desuden at disse partnerskaber bliver baseret på erfaringer fra FLEGT. Endeligt, at virksomheder som minimum skal lave en risikovurdering for alle lande og ikke undtages ved lavrisiko-lande.

Landbrug & Fødevarer bakker op om fælles europæiske regler for afskovningsfri forsyningskæder, som bl.a. vil kunne give ens konkurrencevilkår på EU's indre marked. Landbrug & Fødevarer finder, at EU kan sende et stærkere signal på verdensmarkedet end Danmark kan alene, herunder i forhold til at påvirke producentlande i en mere bæredygtig retning. Landbrug & Fødevarer fremhæver, at det er vigtigt, at EU overholder aftaler med internationale handelspartnere, og at implementeringen af forordningen sker i tæt samarbejde med producentlandene. Endvidere finder man det afgørende, at de regler, der vedtages, kan håndteres i praksis, og at der fra EU's side ikke indføres yderligere administrative og omkostningstunge krav end nødvendigt for at opnå formålet.

Landbrug & Fødevarer fremhæver seks områder, som Danmark bør arbejde for i de videre forhandlinger af forslaget. For det første bør forordningen omfatte andre typer af bevaringsværdig natur end skov

(‘high value conservation areas’ jf. Accountability Framework Initiative), ligesom det er gældende for en række eksisterende certificeringsordninger, herunder dem, der lever op til den europæiske foderindustri FEFAC’s retningslinjer for ansvarlig soja. Derudover mener Landbrug & Fødevarer, at Kommissionen ikke bør vente fem år efter ikrafttrædelsesdatoen med at tage stilling til, om forordningens krav kan opfyldes via anerkendelse af certificeringsordninger, samt vurdere behovet for støtte til overgangen til bæredygtige forsyningskæder blandt småbønder, oprindelige folk og lokale samfund. I stedet bør disse forhold undersøges og indarbejdes i forordningen, inden den træder i kraft. Landbrug & Fødevarer fremhæver, at forordningens krav først bør træde i kraft, når leverandører i tredjelande har haft mulighed for at komme på plads, herunder i forhold til påkrævede dokumentationskrav. Som det tredje påpeger Landbrug & Fødevarer, at Kommissionen bør gennemføre en konsekvensvurdering af omkostningerne for kravet om geolokalisering og sporbarhed for de omfattede råvarer og produkter, herunder vurdere om kravene er proportionale i forhold til bl.a. de lande/områder, som ikke falder i kategorien ”høj risiko”. Landbrug & Fødevarer finder ikke, at disse krav er proportionelle for lande/områder med ”lav risiko”. For det fjerde påpeger Landbrug & Fødevarer, at brugen af certificeringsordninger som dokumentation for due diligence-kravene bør overvejes. Som det femte fremhæves, at tilbagekaldelse og destruktion af varer bør forbeholdes situationer, hvor forbrugersikkerheden er i fare. Afslutningsvis finder Landbrug & Fødevarer, at der bør foretages en kritisk gennemgang af forslaget artikel om bødeniveauer.

Dansk Erhverv er overordnet positiv over for fælles europæiske regler for afskovning. Dansk Erhverv fremhæver, at der parallelt med Kommissionens sektorspecifikke forslag om afskovning, forberedes horisontal lovgivning om due diligence, og det derfor er vigtigt, at der i begge lovgivninger anvendes den samme forståelsesramme og de samme definitioner. Dansk Erhverv finder, at forslaget bør henvise til OECD’s retningslinjer for multinationale selskaber og FN’s retningslinjer for menneskerettigheder og erhverv. Dansk Erhverv fremhæver, at Kommissionen bør udarbejde principper og/eller krav, som private ordninger for chain-of-custody (CoC) standardiseringer og -certificeringer skal efterleve, såfremt man ønsker at leve op til forordningens krav. Dansk Erhverv ser et behov for klarere definitioner, herunder af ’økonomiske operatører’ og ’forhandlere’, samt forskellen på disse to og hvem der er forpligtet til at dokumentere kravene om due diligence. Fsva. due diligence mener Dansk Erhverv, at der bør være krav til producenten om forbedringer i værdikæden, således at der kan skabes et incitament, fremfor alene at producenten bliver valgt fra, hvis det ikke kan dokumenteres, at der er en ubetydelig risiko for overtrædelse af krav. Dansk Erhverv peger på, at implementering af kravet om geolokalisering og tilhørende dokumentation kan blive udfordrende i praksis, og kan samtidig øge de administrative omkostninger for virksomhederne, når der skal indrapporteres til Kommissionens informationssystem. Endeligt mener Dansk Erhverv, at der bør være en differentieret implementering af forordningens artikler, således at disse ikke træder i kraft samtidigt.

DAKOFO (Dansk Korn & Foder) støtter op om det overordnede sigte i Kommissionens forslag, nemlig at sikre afskovningsfri værdikæder og fælleseuropæiske tiltag. Derudover ser man positivt på, at forslaget dækker både lovlig og ulovlig afskovning. DAKOFO mener, at branchens egne guidelines (bl.a. den europæiske foderindustri, FEFAC’s ’Soy Sourcing Guidelines’) skal kunne benyttes til at levere på kravene om due diligence.

DAKOFO finder, at forslaget vil medføre en betydelig belastning for handelsleddet, og at det indeholder elementer, som vil vanskeliggøre handelen, og give øgede omkostninger uden, at det er den mest effektive måde at opnå de ønskede effekter. DAKOFO fremhæver, at branchen ikke finder kravet om fysisk segregerede forsyningskæder som den mest effektfulde eller omkostningseffektive model. DAKOFO vurderer, at markedet ikke er klar til at levere på kravet om fysisk segregering samt at dette krav vil kunne

medføre negative konsekvenser for producenter og regioner, som ikke kan honorere kravet om fysisk segregering. DAKOFO fremhæver branchens ønske om, at der fortsat kan arbejdes med forskellige former for Chain of Custody (f.eks. mass balance) til at verificere ansvarlig råvareproduktion til EU. Man fremhæver ligeledes vigtigheden af, at ny regulering indeholder incitament for branchen til at fremme ansvarlig råvareforsyning, samt at den skal understøtte varige forandringer i producentlandene fremfor at boykotte handelen eller forlade risikoområder, hvor DAKOFO finder, at tilstedeværelsen med samtidige krav om ansvarlig produktion kan bidrage til yderligere ansvarlig produktion.

Dansk Træforening byder forslaget velkomment, og finder det afgørende, at EU's medlemsstater arbejder i fællesskab for at standse den globale afskovning og skovforarmelse. Dansk Træforening støtter en effektiv forordning, der kan dæmme op for EU-drevet afskovning og skovforarmelse, og ser positivt på, at forslaget i høj grad bygger videre på de væsentligste principper og krav fra EU's tømmerforordning. Dansk Træforening finder, at forslaget kan være vanskeligt at læse og forstå, herunder omsættes til operationel handling for de virksomheder, inkl. SMV'er, som vil blive omfattet af forslaget.

Dansk Træforening mener, at forslaget også bør omfatte møbler, videreforarbejdede trævarer, trækul, bøger, trykt materiale mv. Endvidere mener Dansk Træforening, at der kan være udfordringer med flere af forslagets definitioner, herunder af dokumentationskravet om, at træprodukter skal være fri for skovforarmelse, men også på hvilket administrationsniveau 'skovforarmelse' skal vurderes. Ifølge Dansk Træforening kan dette blive vanskeligt at håndhæve i lande uden for EU. Dansk Træforening finder det afgørende, at erhvervsdrivende anvendes reelle dokumentationsmuligheder i forbindelse med implementeringen af forordningen. Fsva. due diligence-erklæringen, stiller Dansk Træforening sig tvivlende over for, hvorvidt erklæringen i sig selv vil lede til mere effektiv håndhævelse fra myndighedernes side og skabe en reel effekt i skovene. Dansk Træforening finder, at det er selve due diligence-ordningen, som kan skabe den reelle effekt i skovene samt deres fortsatte bevarelse.

Dansk Træforening stiller sig tvivlende over for krav om due diligence til forhandlere, som ikke er SMV'er. Man finder samtidig, at forslaget ikke gør det klart, på hvilket præcisionsniveau kravet om geolokalisering gælder. Dansk Træforening finder det vigtigt, at de kompetente myndigheder har de nødvendige ressourcer til at sikre effektiv kontrol, og støtter op om et minimumskontrolniveau for at sikre en ensartet håndhævelse på tværs af EU. Dansk Træforening støtter op om et øget samarbejde og informationsudveksling blandt myndigheder, herunder samarbejde med tredjelande. Dansk Træforening finder det afgørende for forordningens effekt, at den kompetente myndighed besidder relevante skovbrugskompetencer. Fsva. forslagets benchmarking-system, finder Dansk Træforening, at det kan blive vanskeligt for Kommissionen at implementere, herunder hvordan landevurderinger skal gennemføres, og om hvorvidt EU's medlemsstater også skal vurderes. Dansk Træforening stiller spørgsmål ved, om Kommissionen har den nødvendige kapacitet til at etablere og opretholde landevurderinger. Med hensyn til en udvidet adgang til at anmelde virksomheder, hvor der er en begrundet mistanke om, at forordningens krav ikke efterleves, savner Dansk Træforening en tydelig definition af 'begrundet mistanke'. Dansk Træforening mener endvidere, at der ikke bør gå fem år efter forordningens ikrafttrædelse før der tages stilling til certificeringsordningers rolle i opfyldelsen af kravene, herunder FSC og PEFC, men at disse bør være på plads inden forordningen træder i kraft. Endeligt undrer Dansk Træforening sig over, at forslaget ikke inkluderer en videreudvikling af de overvågningsorganer man kender fra EU's tømmerforordning, og som man finder vil kunne lette mindre virksomheders arbejde med due diligence.

WWF Verdensnaturfonden hilser forslaget velkommen, og mener, at Danmark bør arbejde for, at forslaget lever op til forpligtelserne i regi af verdensmålene, New York Declaration on Forests samt Glasgow Leaders' Declaration on Forests and Land Use. WWF mener, at Danmark bør arbejde for, at forslaget

ikke udvandede i den videre forhandlingsproces. WWF finder, at definitionerne af 'afskovning', 'skovforarmelse' og 'plantager' bør være i overensstemmelse med Accountability Framework Initiative, samt at skæringsdatoen bør være 2015 i stedet for 2020. Endvidere påpeger WWF, at andre økosystemer, herunder græsarealer, savanner, vådområder, tørvemoser og mangrover bør omfattes af forslaget, samt at forslaget bør omfatte øvrige råvarer og produkter som gummi, majs, fjerkræ og mejeriprodukter. WWF finder desuden, at den finansielle sektor bør omfattes af forslaget, og at forordningen bør inkludere henvisninger til internationale menneskerettighedsstandarder, herunder for oprindelige folk og lokalsamfund, samt begrebet 'free, prior and informed consent'.

WWF bakker op om, at der med forslaget stilles krav om due diligence for virksomheder, og at certificerings- og tredjeparts verificeringssystemer identificeres som understøttende værktøjer, men som ikke kan erstatte due diligence. WWF fremhæver, at der ikke bør være forenklede due diligence-krav til erhvervsdrivende, og at der i Kommissionens benchmarking-system ikke bør være en kategori for lavrisiko-lande/områder. WWF finder det positivt, at forslaget indeholder klare krav til håndhævelse og sanktioner, og mener, at indførelsen af en EU-database for importører og eksportører kan styrke gennemsigtigheden og håndhævelsen på tværs af EU, men at indberetningskravene også bør gælde SMV'er. WWF ser dog gerne, at midlertidige og korrigerende foranstaltninger såsom konfiskation ikke bør erstatte sanktioner, og der i forbindelse med alvorlige overtrædelser af forordningen, bør indføres civilretligt ansvar og adgang til domstolsprøvelse.

Coop hilser forslaget velkommen. Coop finder, at certificeringsordninger bør accepteres som dokumentation for overholdelse af forslagets krav om due diligence. Coop ser positivt på, at både lovlig og ulovlig afskovning er dækket af forslaget. Coop ser gerne, at skæringsdatoen i forslaget ændres, således at den reflekterer de skæringsdatoer, som flere certificeringsordninger arbejder med, f.eks. RSPO, som har en skæringsdato på 2005. Coop finder, at forslagets due diligence-krav om bl.a. tilgængelig information kan blive en udfordring, og ser derfor gerne, at der udvises fleksibilitet over for virksomhederne i forhold til implementeringen af forslagets krav om tilgængelig information, således at virksomheder og leverandører har mulighed for at omstille sig. Endeligt fremhæver Coop, at forslaget bør forholde sig mere dybdegående til de særlige vilkår, der kan være for småbønder og oprindelige folk, der bor og arbejder i områder med skov af høj bevaringsværdi.

Træ- og Møbelindustrien, DI Fødevarer, DI og Brancheforeningen for Dansk Vask-, Kosmetik- og Husholdningsindustri (VKH) bakker op om, at EU spiller en ledende rolle i den globale kamp mod afskovning og skovforarmelse, og at EU's tømmerforordning erstattes af en ny og mere omfattende regulering, som dækker yderligere produktkategorier. Fsva. forslagets produktkategorier, ser Træ- og Møbelindustrien m.fl. at denne bør udvides, således at flere træprodukter, herunder visse møbelemner, trækul, bøger og trykt materiale m.v. inkluderes i forslaget. Foreningerne mener, at definitionen af 'skovforarmelse' bør defineres nærmere og indeholde konkrete anvisninger på, hvordan erhvervsdrivende kan dokumentere fraværet af skovforarmelse i produkter.

Træ- og Møbelindustrien m.fl. er tvivlende over for, hvorvidt due diligence-erklæringen kan få en mærkbar effekt i producentlandene, og om det vil flytte myndighedernes fokus til dokumentkontrol frem for kontrollen af virksomheders due diligence-ordning og risikohåndtering. Endvidere er man uforstående overfor, at forslaget fastsætter forpligtelser for forhandlere, som ikke er SMV'er, og som kan give konkurrencemæssige udfordringer for mindre forhandlere.

Træ- og Møbelindustrien m.fl. påpeger, at det kan blive svært at angive den præcise geolokalisering for sammensatte og forarbejdede varer, og at forslaget derfor bør angive margin for hvilket præcisionsniveau. Træ- og Møbelindustrien m.fl. mener, at forslagets krav om indsamling af information mv. gennem værdikæden, ikke bør udfordre fortrolige handelsrelationer. De fremhæver, at certificeringsordninger inden for træ, fødevarer, pleje- og rengøringsprodukter bør spille en afgørende rolle i at sikre sporbarhed. Træ- og Møbelindustrien m.fl. finder det vigtigt, at implementering og håndhævelse af forordningen sker ensartet på tværs af EU, og støtter derfor op om et minimumskrav for myndighedskontrol, herunder, at kompetente myndigheder har de nødvendige ressourcer. Fsva. bødeniveauet mener de, at det bør være op til en dommer at afsige proportionale og afskrækkende domme og bøder. Fsva. forslagets benchmarking-system ser Træ- og Møbelindustrien m.fl., at risikovurderingen af lande sker i overensstemmelse med WTO's regler, så denne ikke udgør handelshindringer, og ikke afskær producentlande i deres udvikling. Organisationerne anser det derfor for vigtigt, at EU fortsat arbejder på at udvikle partnerskaber med producentlande for at adressere afskovning og skovforarmelse. Endeligt påpeger Træ- og Møbelindustrien m.fl., at der er behov for en klarere definition af 'begrundet mistanke' af hensynet til virksomheder og myndigheder.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Overordnet set er forslaget blevet budt velkommen af medlemsstaterne ved en række indledende præsentationer. Der foreligger endnu ingen substantielle officielle udmeldinger om forslaget.

I 2019 vedtog Rådet, på baggrund af Kommissionens meddelelse om *Intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove*, rådskonklusioner, som bl.a. bød meddelelsen velkommen, men som også anmodede Kommissionen om at komme med yderligere regulatoriske og ikke-regulatoriske tiltag mod afskovning.

Danmark har siden 2015 været aktivt medlem af Amsterdam Partnerskabet, som foruden Danmark består af Norge, Storbritannien, Nederlandene, Frankrig, Italien, Tyskland, Spanien og Belgien. Formålet med partnerskabet er at fremme ansvarlige og afskovningsfri værdikæder for landbrugsvarer som fx soja, palmeolie og kakao. Partnerskabet har arbejdet for handling på EU-niveau, og har bl.a. sendt et brev til Kommissionen under dansk formandskab af partnerskabet (2018), hvor der efterspurgtes konkrete og ambitiøse tiltag til at reducere afskovning og skovforarmelse. Det vurderes derfor, at alle de deltagende EU medlemsstater i Amsterdam Partnerskabet vil støtte et ambitiøst forslag.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen hilser Kommissionens forslag velkomment, herunder som grundlag for videre drøftelser for at adressere EU-drevet afskovning og skovforarmelse. Regeringen finder, at det er vigtigt at standse den globale afskovning og skovforarmelse, bl.a. af hensyn til miljø, biodiversitet, klima, ønsket om fremme af bæredygtige produktions- og forbrugsmønstre i fødevarer systemet, og for oprindelige folks rettigheder og lokalbefolkninger. Der er behov for en ambitiøs indsats for at beskytte og genoprette verdens skove, hvor der sættes ind over for de bagvedliggende årsager til afskovning, herunder betydningen af de globale fødevarer systemer. Kommissionens forslag kan bidrage til miljø- og klimagevinster, promovere afskovningsfri forsyningskæder samt understøtte bæredygtig produktion og forbrug. Derfor vil regeringen arbejde for, at den kommende forordning om afskovning bliver så ambitiøs og effektiv som muligt inden for rammerne af EU's internationale forpligtelser og en fortsat åben, fair og bæredygtig handelspolitik.

Dette er ligeledes i forlængelse af regeringens handlingsplan mod afskovning (offentliggjort i september 2021), hvori det fremgår, at regeringen arbejder for fælles tiltag på EU-niveau, der effektivt hindrer afskovning forbundet med importen af landbrugsråvarer til EU, og fremmer ansvarlige og afskovningsfri værdikæder.

Der udestår dog fortsat en grundig analyse og vurdering af forslagets økonomiske, administrative, juridiske og miljømæssige konsekvenser. Der kan derfor ikke på nuværende tidspunkt fastlægges en regeringsholdning til forslagets konkrete krav og oplæg til bindende målsætninger.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.